

Борислав Пекић

„Страх је најчистије, најприродније, најчешће, најздравије људско осећање. На страху почива врста.“

Борислав Пекић, „Беснило“

Борислав Пекић рођен је **4. фебруара 1930.** у Подгорици. Један је од најзначајнијих српских књижевника 20. века, романијер, драмски писац и филмски сценариста. Био је један од интелектуалаца који су обновили Демократску странку.

Пекић је детињство провео у Подгорици, Новом Бечеју, Книну, Цетињу и Баваништу у Банату. Од 1945. живео је у Београду, где је похађао Трећу мушку гимназију и матурирао 1948. године. Те године је ухапшен као припадник тада илегалног Савеза демократске омладине. Помилован је 1953. године, пошто је провео пет година у затвору. Студирао је психологију на Филозофском факултету у Београду (1954—1958). Када је, 1965. објављен његов први роман, **„Време чуда“**, одмах је привукао пажњу читалаца. Већ ту се могу уочити две важне карактеристике његовог рада: оштар антидогматизам и константни скептицизам у погледу могућег „прогреса“ човечанства у току своје историје. Од 1971. Пекић живи у Великој Британији, у емиграцији.

Његова најпознатија дела су „Беснило“, „Златно руно“, „Ходочашће Арсенија Његована“, „Одбрана и последњи дани“, „Време чуда“ и „Нови Јерусалим“. Његова опсесија темама личне слободе провлачи се кроз приче из **„Новог Јерусалима“**. Сваки човек, био он хришћанин, муслиман или атеиста, иложен је свакодневним искушењима. Хтео он то себи да призна или не, сваког дана мора да бира између добра и зла.

Пекић је до последњег дана био је активан и као аутор и као јавна личност. Преминуо је у свом дому у Лондону, 1992. године у 63. години живота.